

Lovforslaget's eneste Paragraf i den ændrede Skikkelse, saalydende:

Bederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Embeder fastsættes fra 1ste April 1887 at regne til følgende Beløb aarlig:

for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Odense til 2,700 Kr

for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Randers til 2,400 Kr.

for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Aarhus til 2,350 Kr.

Naar det under Ring Herred hørende Distrikt Frederiksberg i civiljurisdiktionel Henseende er indlemmet under Aarhus Kjøbstads Jurisdiktion, fastsættes Kontorholdsbederlaget for Embedet som Borgmester og Auktionsdirektør i Aarhus fra den 1ste i den efter Indlemmelsen følgende Maaned at regne til 2,780 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget's Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Berg): Naaget der ikke synes at være fuldstændig Enighed mellem Udvalget og Ministeren, tillader jeg mig dog at forlange Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indgivne til Bureauet til samme Tid som for den forrige Sag, nemlig inden Kl. 10 i Morgen Formiddag. Jeg agter nemlig, hvis Udvalget ikke gjør Indsigelse derimod, at sætte 3die Behandling af denne og den forrige Sag eventuelt paa Dagsordenen for i Morgen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Buff: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, og de gaa i det Store og Hele nærmest i anbefalende Retning overfor Lovforslaget. Jeg skal først tillade mig at forudstikke den Bemærkning, at Præmieystemet egentlig ikke principielt tiltaler mig. I Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede gav man jo allerede Præmier, Solvbægre

o. Lign., til Gaardmænd, naar de havde brevet deres Jord fortrinligt. Jeg underkjender ingenlunde det kgl. Landhusholdningselskabs Bestræbelser i den Retning for at faae Landbruget fremad, og jeg tror, at Præmieystemet paa dette Omraade for sin Tid har gjort megen Nytte, ligesom Præmievoesenet ogsaa for Tiden gjør nogen Nytte, men jeg haaber dog, at vi kunne komme saa vidt i Danmark, at vi lægge mindre Vægt paa Præmierne; thi det er jo dog i Almindelighed ikke saa, eller bør i alt Fald ikke være saa, at man giver sig til enten at holde gode Kreaturer eller levere gode Landbrugsprodukter for at faae Præmie. Det forekommer mig derfor navnlig ogsaa, som jeg senere skal komme til, at være en af Fordelene ved dette Lovforslag, at det er med til at affære, at dette: at faae Præmie, ligefrem bliver en Forretning, hvad det, navnlig i Henseende til Høsdyr, tilbels har været lige til Dato. — Den sidste Lov paa dette Omraade er jo Loven af 2den Juli 1880, og det Forslag, som her foreligger, og som er gaaet igennem Landstinget, er et Fremskridt, navnlig i Penge-Retning, imod Loven af 1880. I dette Forslags § 1. første Stykke, tilføjes der nu til disse Diemed 200,000 Kr.; efter den gamle Lov er det kun 60,000 Kr., saa der altsaa i Alt er foreslaaet en Fremgang af 140,000 Kr., hvad der jo altid er Noget. Forholdet har jo i det Enkelte forandret sig saaledes, at der f. Ex. til Uddelingen af Præmier for Hingte og Tyre ved Distriktsdyrkuer nu er foreslaaet en Sum af 80,000 imod kun 30,000 Kr. før. Jeg vil dog her tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at der er en Gren af Husdyrbruget, som tidligere har været i for høj Grad favoriseret, og som ganske vist ikke i dette Lovforslag er slet saa meget favoriseret, men dog mere, end jeg tror, det er nyttigt. Det er Heste. Jeg tror, at vi lægge altfor stor Vægt paa Hesteavl. Vi i Sylland have jo nemlig i tidligere Tid, og ogsaa tilbels nu, haft en ikke saa ganske lille Indtægt af Hesteavl, navnlig til Udførsel til Thyland, men det forekommer mig dog, at Landbruget nu er stærkt ved at gaa i den Retning, at det navnlig bliver Kvægholdet, som mere end Hesteholdet giver os vor Hovedindtægt, og navnlig siden Jællsmeierierne ere komne frem i en saa stærk Grad, tror jeg, at denne Retning vil trænge mere og mere frem. Naar Egnen ikke er altfor ugunstig stillet med Hensyn til Besiddelsesforholdene, saa ville Smaafolk, Husmænd og Lignende ogsaa kunne komme med heri, naar Forholdene ikke ellers lægge for store